

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 2

Tilleggsspørsmålnr.

Emne:

Transport av høg

Oppskr. av:

John Eggen

(adresse):

Bardu

Fylke:

Troms

Herad:

Bardu

Bygdelag:

Øvre Bardu

Gard:

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1

Den elste transport av gras og fôr høg var
å lera i svolk og nøddel var brott. lenst
var det å drage det på rissloe eller kjøre
det på drag (en slede uten jernstenger)

Dette var den tida da man slo og høvsta
i utmarka (eng og liden)

i 7 banleg utmarksløtter (eller eng.)

var det oppsatt hestjer, ei hestjer var ei reie
lengde. på 5 st. reier i høgda, ei tvilengde
var to reielengder med fjukkendene. so
reia mot kvar andre på mil kråk i med
til saman 10 st. reier. Når det var vanleg
bra med gras var man rågras kjerna

på nokken eller venske aksel med ^{veustis} ~~lunge~~
band stødde inner, den høge band

holst reia, som man også stødde og lodav-
serte kjerna til hestja. Det er et lite
lite "loj" og knep på den molar kor-
man rågraset til hestja og da var det å legge
den deretter på reia og riste det utover.

Høyet ble da løst sammen og satt i stakk
eller seinare var som regel oppsatt høg liden
i utmarka og kjørtes sammen med hest,
som redskap (kojne) var eldste tid brukt slede

~~Denne vognen bleit brukt.~~

Men den elste måten var å lage sushøj, man grov opp et høl i utmarka og fylle det med flais loss rågnos. gammle del utover og legge over med never og Torv, deler den elste sile medlegging her i bjøga, og man finn i gamle engstolter den dog i dog det man kaller for "sushøjhøl".

3 Det flesk høver kjøle man højet på vinterføret.

4 Thijonna i gamle dager var det brukt slede. (uten jernslenger inner meiene) denne sleden kaller vi for "højdrag".

Kjulslede var også kjent.

Den elste vogna her i Dordin skal vere set på "Daugen" omkring 1860 åra

Tjula var sage, skiver og festsokk, med jernskoing. Disse vognene var nok i bruk i 1830 åra og kanskje helt tilbake til 1791 da den første benutting av Dordin tok til.

Vanleg højkjøringsvogn, som har vert brukt og framleis brukas er den vanlege langvogn, med 2 hjul på 4 hjulsvogn brukas også,

Højtonga var brukt helt ned til våre tider da grunnene vort vanleg på kvar gard.

Højtonga kunne vere en enkel stukk, so lang som højevogna var, på højtonga var det et bakk på framenden, for å gjøre et halvstok med højet som var festet med

~~legge~~ endene ved hvor vognarmene møt plattform

Dette fængel (eller "fjæ" som vi kalte det) ble da en lang bakk og mitten av bakka var festet på Tonga.

Men de beste højtenger var det

som^{var} vokset sammen og arbeidet av ei
kløftet småbjørk, med det vanlige hokk
på framenden (som var sammen vokset)
de andre to endene et trestykke
som var boret hol for endene og mellom
~~dette reipet man loss et st.~~

og trestykket var festet med kjiler eller
tunagler. På dette toer: trest reipet
man loss et st, og gjør da holstekk
med reipet på endene av trestykket,
denne tanga var meir stød og lett
losset bekl.

På vinter sleden eller (slæn) som
vi holder den her i løyda var skodd
med jernstenger.

Et vinterkjørt høg lass var dobbelt so
stort som et somar lass.

Det var omkring 1900 åra at det var
alment å bruke høgqinner på
vogna (for slede tidligere!)

Høgqinner brukes no over alt. det er
festet med jernkroer er praktiske -
snar å ta av og sette opp.

Men no er det stult med eng slottene
over alt, den nye tid, med den
sterkere gjøssling - . gjør utslottene
overflødig. Det var den tid da arbeids
hjelpa var billig, og var å få. -

Var det bilen og traktoren som -
ja og høyheisen overtar handgryten.

Sam slatter (felleslatter) kjenner vi ikke
til på våre tider, da her var vidder nok
for ein og korv.

2761